

Vérparaszt- gyalázat

álláspont

A szocialista vagány szájából megint felbugyogott valami bűzös dolog. Szanyi Fenegyerek Tibor blogjában a köztársasági elnököt vegzálta: keresetlen egyszerűséggel gyalázatos alaknak nevezte. Sólyom László azzal vívta ki Szanyi haragját, hogy bátorodott őszintén, egyértelműen fogalmazni. Felnőtt társadalom autonóm elnökéhez illően.

Már akkor elszakadhatott a cérna a bős szocialistánál, amikor az államfő azt mondta: „Az '56-hoz való hűség azt jelenti, hogy nem engedjük összemosni a szabad Magyarországot az 1989 előtti rendszerrel.” Megértjük, irritálta ez a megmondóembert; hiszen pártja mint jogutód szükségképpen örököse is a kádári kurzusnak és az állampártnak. A történelem cselvetése, hogy most az egész ország kényszerűen össze van mosódva – Szanyiékkal... ám nem az eszményeikkel.

De idézzük ismét az elnököt! „A rendszerváltás lényege is ez volt: a Kádár-rendszer hazugságától való megszabadulás. S e mögött a kérdés: miben éltünk az utóbbi években? Mennyire telepedett rájuk ismét a hazugság?” Na, meleg, meleg, már nagyon közel vagyunk, várható a Szanyi-féle robbanás. Mert milyen közelmúltbeli hazugságokat emleget az államfő?! És mi az, hogy megkérdőjelezi a kikezdhethetetlen bolsevik tisztességet, ily módon: „Akik pedig azt mondják, a rendszerváltás folyamatos volt a Kádár alatti gazdasági, majd a politikai reformmozgalmaktól kezdve, lapozzák fel a kerekasztal-tárgyalások hiteles jegyzőkönyveit. Minden dokumentum arról tanúskodik, hogy az MSZMP és az úgynevezett Harmadik Oldal nem akart eljutni az abszolút törésvonalig, hogy körömszakadtáig ragaszkodtak ahhoz, hogy még a szocialista rendszeren belül maradjanak. Milliméterről milliméterre harcolva kellett előre haladni a ténylegesen új, a demokratikus jogállam felé.”

Ennél a pontnál veszélyes magasságba emelkedhetett Szanyi vérnyomása, pedig még nem volt vége. Sólyom László olyan eretnek gondolatot is megfogalmazott, hogy a rendszerváltás előtt Magyarország nem volt jogállam. A záró mondatok aztán végképp kiverték a biztosítékot szép szavú Szanyinál: „A tisztánlátást abban, hogy '56 és a rendszerváltás alapkérdése ugyanaz, gyengítette az alapvető normák bizonytalanná válása is. Ez a bizonytalanság a morális válság. Az őszi beszéd nyilvánosságra kerülése ezt a morális válságot tette sokkoló módon nyílttá. Az alapoknak ezt az elbizonytalanodását erősítette meg és tette tartóssá a parlamenti többség, amikor a hatalom megszerzésének Őszödön bevallotta a módját, bizalmi szavazáson jóváhagyta.” Igen, ez tán a legfájóbb a szocialista léleknek; ez a mondat ugyanis kormányzásuk legitimitását teszi kérdőjelek közé.

Szanyi Tibor később magyarázkodott: az váltotta ki a dühét, hogy az államfő szavai „csak az egyik politikai oldal véleményét fejezik ki, holott Sólyomnak a nemzet egységét kellene megtestesíteni”. De hát melyik elnöki mondat az, amelyik nem a nemzet egésze védelmében fogalmazódott?

A szocialista bugris nem először igyekszik beszennyezni az államfőt: a tavasszal egyszerűen parasztnak titulálta. Olcsó lenne az ő nyóckeres stílusában visszavágni, inkább minősítse őt a példa. A Csoóri Sándort egykor megtámadó SZDSZ-es Kenedi Jánosra a szintén liberális **Eörsi István** mondta: Kenedi sámlira állt, és beleharapott Csoóri bokájába. Nos hát, Szanyi a következő kísérlete előtt keríthetne egy sámlit. Jó magasat! Addig is, sikerrel küzdjön meg saját démonaival. És folytassa tovább voksmínimalizálási kísérleteit. Rendre bejönnek!

Mi pedig az államfővel egyetértve valljuk: „Tartozunk a forradalom halottainak azzal, hogy nem engedjük összemosni, ki hol állt akkor, 1956 őszén, hol állt a megtorlás éveiben, és hol áll most '56 megítélésében.”